

Zpráva o činnosti ŠKOLY

Obsah

03

Uplynulý půlrok

13

První stupeň

15

Adaptační výjezdy

20

Školní družina

22

Nováčci v řadách učitelů

25

Pomáháme školám
k úspěchu

Úvodní slovo

ředitelky školy

Školní rok 2021/2022 se opět nese v duchu covidové pandemie. Přesto je lepší než rok minulý. Jsme ve škole a učíme prezenčně. Pokud se stane, že žákům je nařízená karanténa, bez problémů přejdeme na výuku distanční. Pedagogové, žáci i rodiče vše zvládnou na výbornou. Nově jsme si vyzkoušeli hybridní výuku, kdy se několik žáků učí ve škole prezenčně a zbytek třídy doma na dálku. Je to pro všechny náročná doba, ale za podpory všech se to dá zvládnout. Chápeme nelehkou situaci v rodinách, stoupající nervozitu ve společnosti, ale vždy víme, že učit naše žáky je naše základní poslání. Většina rodičů již přijala fakt, že se musíme ve škole testovat, nosit roušky ve společných prostorech a také, že pokud je dítě nemocné, musí zůstat doma.

Během průběhu pandemie zodpovědně dbáme na protiepidemická opatření, která nás často omezují v našem profesním rozvoji. Vnímáme, že se z našich školních životů vytrácí společné rituály, společné zážitky a společné učení. Návrat ke společnému směřování bude naším velkým úkolem do dalšího období. Těšíme se na všechny kroužky, volitelné předměty, kavárny s rodiči, odpolední setkání, návštěvy z jiných škol a další akce, které vytváří jedinečnost naší školy. ■

Mgr. Sylva Stavarčíková
ředitelka ZŠ a MŠ Horka nad Moravou

Uplynulý půlrok

Po dlouhé době jsme zažili pololetí, které nebylo poznamenáno hromadným přechodem na distanční formu vzdělávání, byť jsme se museli vypořádat s epizodickými přechody jednotlivých tříd do karantén. To nás všechny, pedagogy i žáky, udržovalo neustále ve střehu, jelikož nikdo z nás neznal dne ni hodiny, kdy budeme opět převeleni na domácí frontu. Dokázali jsme se však, troufám si říci, na nové podmínky adaptovat a kvitujeme, že většinu času můžeme strávit presenčně ve škole a opět prohlubovat sociální kontakty, které byly v mnohých případech dlouhou izolací v předchozích letech do určité míry narušeny.

Jakub Naubauer

V tomto pololetí jsem si velmi užívala párovou výuku ve 3.A.

Potěšila mě přímá spolupráce s Květou, třídní učitelkou. Velmi rychle jsme si našly společný rytmus přípravy a vedení hodin matematiky. V průběhu tohoto půlroku se viditelně změnila atmosféra ve třídě. Děti začaly lépe reagovat na pokyny, dodržovat pravidla a podařily se nám i některé úlohy, ve které se uplatnila spolupráce.

Je velmi příjemné, jak spontánně děti v tomto věku reagují na předložené výzvy a jak se matematikou dokáží bavit. To je pro mě příjemná změna po letech učení

děti, které mají přímo věkem dáno, nedávat příliš radost z učení najevo. Tuto zkušenost bych přála všem svým kolegům.

Milena Zapletalová

Společně s šestáky jsem se na začátku školního roku přesunula z prvního stupně na druhý. Naše cesty se znovu setkaly po několika letech. Loučení proběhlo na škole v přírodě ve Velkých Losinách, kam tenkrát vyrazili jako vystrašení prvňáčci. Letošní zářijový výjezd v Domašově nad Bystřicí byla výborná příležitost se po letech zkusit opět naladit na stejnou notu už s dopívajícími školáky. Spousta skvělých

zážitků nám k tomu určitě přispěla a máme díky nim stále na co vzpomínat. Zvládnout novou úlohu třídní učitelky mi pomohly nejen známé tváře ve třídě, ale také cenné rady a pomoc od kolegů. Jsem ráda, že už je opět můžu oslovit a potkat se s nimi osobně během dne ve škole.

Marta Švehlová

I když i letos trvají omezující opatření a hrozba zavření třídy s přechodem na online výuku je stále reálná, jsem ráda, že si situace zatím toto krajní řešení nevyžádala a že můžeme být s dětmi živě spolu a učit se ve škole. Jako hudebníkov

mi chybí možnost otevřít hudební kroužky, kde se v minulých letech potkávaly děti z různých ročníků, s různými nástroji a na rozdílné úrovni, přesto se nám dařilo společně muzicírovat. Chybí mi i častější možnost setkávání se s kolegy. Přistihnu se, že mám radost, když se potkáme při ranním testování v kuchyňce. To je žalostné. Jsou hezčí místa a příležitosti, snad se jich brzy zase dočkáme.

Uvědomuji si řadu důležitých drobností, jenž provází výuku a výchovu dětí v první třídě a které se stávají po malých kamíncích postupně pevnými schůdky, nezbytnými pro další úspěšnou práci. Mám radost z každého objevu, který děti nadšeně zaznamenávají, v tom je první třída kouzelná. Jsem šťastná, když se podaří ideální den: třída šlape podle nastavených pravidel, děti už vědí, co mají dělat, v souladu se svým plánem si nachystají pomůcky a samostatně pracují. Když jim to jde, těší je to, ve třídě je klid a hraje tichá hudba, je radost se na ně dívat.

Alena Netušilová

Během tohoto pololetí jsem absolvovala dva semináře Montessori pedagogiky v Brně, které pokračují i v druhém pololetí. Načerpala jsem zde spoustu inspirace a setkala se s kolegy z oboru z celé Moravy. Společně jsme sdíleli starosti i radosti z naší praxe a dali si různé tipy a nápady do výuky, což považuji za velmi přínosné.

Na kurzu jsem si uvědomila, že je

tento způsob výuky neuvěřitelně náročný na přípravu prostředí (především kosmické příběhy, projekty KV), a pokud by to chtěl člověk opravdu v "plné palbě", potřeboval by tak rok placeného volna, aby si stihl vše vyrobit a sehnat ke své absolutní spokojenosti:)

„Je však nutno podotknout, že je náš pavilon C velmi slušně vybaven a poskytuje skvělý materiál, který, jak doufám, budeme postupem času rozšiřovat o další atraktivní pomůcky.“

Svoji praxi jsem začala v Montessori, v podstatě nemám (vyjma praxe na VŠ) zkušenost s klasickou výukou. I do té se však dají Montessori principy a pomůcky implementovat a kolegům bych rozhodně

čas od času doporučila si to vyzkoušet ve vlastních hodinách.

Ráda bych také vyzdvihla spolupráci nás učitelek na Montessori, která je velice příjemná. Velký dík patří kolegyním, které mě Montessori provází a představují mi pomůcky "dle mých aktuálních potřeb" i v čase, kdy jsou samy zaneprázdněny vlastní prací. Nejednou se mi stalo, že jsem byla z pomůcky tak nadšená, že jsem si ji i půjčila domů a zkoušela s ní pracovat. A když taková věc zaujme dospělého, dokážete si představit s jakou chutí s ní pak pracují děti? :)

Jiřina Sedláčková

V průběhu prvního pololetí jsem si často uvědomovala, jak jsem ráda, že mohu být ve škole a normálně pracovat. Ani za nic bych to nevyměnila za práci z domu, kterou jsem si opravdu dosyta užila v minulých dvou školních rocích. Začátek školního roku jsem se svou třídou zahájila výjezdem a opravdu jsme si to užili. Nejen program, ale hlavně to vědomí, že můžeme být spolu. Taky se nám povedlo vyjet na exkurzi

(Legiovlak). Se zhoršující situací se ale už neodvažujeme cokoliv podnikat či plánovat. A to mi chybí. Taky mi chybí společné akce s kolegy. Nicméně snažím se myslet pozitivně, společně s žáky průběžně

Můj půlrok 2021/2022

Můj půlrok začal sáříím, těšil jsem se na nové učivo, škola mi šla a vždy jsem se do ní těšil. Měli jsme jet na výlet, ale zavřeli naši třídu do karantény. Po karanténě mi začala jít matematika 18x líp než mi šla.

hledáme a nacházíme věci, ze kterých se lze těšit a užívat si jich i v této době.

Ve čtenářských dílnách se mi povedlo přesvědčit část třídy (v 8.B celou) ke čtení stejné knihy. Bavilo mě pak s žáky diskutovat o dané knize a poslouchat jejich výměny názorů k přečtenému.

Mám radost, že si se svými žáky mohu povídat ve třídě, že to není online. Mluvíme o tom, jak nám pandemie změnila život a i nás osobně. Snad nás všechny tyto změny jen posílí.

Jana Skácelíková

Jak začalo druhé pololetí 21/22, tak se většina věcí uklidnila a je méně testů. Bohužel druhé pololetí mě nutí si konečně vybrat dvě střední školy. Nevím přesně, jak jsou na tom všichni moji spolužáci, ale vím, že většina z nich už má střední školu vybranou.

„Co se přijímací zkoušky týče, tak té se nějak nebojím.“

První pololetí bylo sice více stresující, co se týká testů, protože jsem potřebovala dobré známky na vysvědčení, ale zároveň bylo hodně zábavné. Celkem mě naštvalo, když jsem zjistila, že musíme být dva týdny v karanténě, a poté jsem měla ještě pozitivní test, takže jsem musela být tři-čtyři týdny doma, ale naštěstí jsem ještě stihla Vánoce ve škole.

Teď, jak začalo 2. pololetí, tak se víc a víc bojím toho, že se spolu (se třídou) přestaneme bavit, když půjdeme na SŠ.

K. 9. A

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

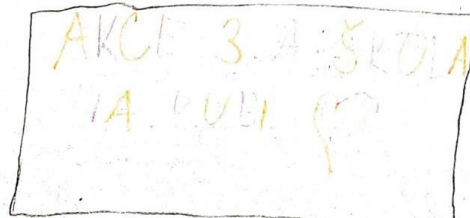
JULIE MEDŘICKÁ 4.M.

V listopadu jsme jeli se třídou do Švagrova na školu v přírodě. Pokoje byly útulné a rychle jsme se zabýlili. První tři dny jsme hráli hry a chodili na výpravu do lesa. Ve čtvrtek jsme měli bojovku. Šla jsem sama. Cesta byla osvětlená svíčkami. Došla jsem na konec a podepsala jsem se na listinu jako důkaz, že jsem došla na konec. Měla tam stát paní učitelka, ale ona tam nestála. Najednou se za stromem ozval strašidelný a skřehotavý hlas. Strašně jsem se lekla a už už jsem chtěla vzít ~~nohy~~ nohy na ramena, když tu zpoza stromu vykoukla paní učitelka a obě jsme se smály. A pak pozdě večer jsme měli párty. Podával se popkorn a lázeňské oplatky. Byl to nejkrásnější večer.

Můj půvab ve škole

Líbilo se mi jak jsme měli program
AKCE 3.A ŠKOLA NA RUBY. Také se mi
líbilo, jak jsme se třídou jeli autobusem
do prvního posnání. Jsem ráda, že za
tento půvab měla online výuka.

V uplynulém půlroce mi asi nejvíce utkvívá listopadový projektový den v anglickém jazyce. Na starosti jsem ho měl s Terkou Vaňkovou, se kterou je radost spolupracovat :)

Bylo to vlastně po několika letech, kdy jsme se v rámci PD věnovali tématu cizích jazyků, a jelikož nebylo možné ho provést tradičním stěhováním žáků napříč třídami a mícháním v rámci skupin, museli jsme vymyslet, jak se toho pro tentokrát zhostit. Od počátečních příprav a vymýšlení konceptu až po chystání jednotlivých aktivit to bylo poměrně časově náročné, ale stálo to za to. Všem žákům se podařilo doputovat až k získanému pokladu a dle výstupů žáků 4. a 5. tříd a jejich reflexí se jim tento den plný angličtiny líbil. Mission accomplished.

Vyjma PD mě také potěšil fakt, že jsem si v tomto pololetí "odvysílal" pouze 2 online hodiny z důvodu umístění třídy do karantény, jelikož to stále není úplně můj šálek kávy...

Ludvík Kalibán

V prvním pololetí jsme toho se třídou zažili spoustu, ale největší zážitek byla za mě škola v přírodě, která proběhla v listopadu. Popravdě v téhle době jsme nevěděli, jestli vůbec pojedeme. Nakonec jsme v pořádku odjeli na Švagrov a i přes takhle zrádnou dobu jsme si to užili. Školou v přírodě nás provázel skřítek Lesníček.

Samozřejmě nastaly i nějaké nepříjemné změny, třeba jako to, že naše milovaná asistentka musí odejít, protože má ještě družinu a má toho prostě moc, ale udělali jsme básničku a jako celá třída pro ni máme překvapení.

Dále tu byly Vánoce, celý týden před Vánoci byl úžasný, měli jsme keramiku, dělali jsme vánoční cukroví a 22. prosince jsme se dívali na pohádku a dávali jsme si dárky, jedli cukroví, no prostě to bylo super.

Také jsme si velice užili celoškolský projekt Volby a že jsme si mohli vyzkoušet, jaké to je být politik. A mohli jsme i něco zrealizovat. Třeba se nám podařilo, aby byl na každém záchodě toaletní papír zvlášť

a aby byly opravené zámky. Já si osobně myslím, že tento půlrok jsme toho zažili hodně.

Ella, 4. M

První pololetí pro mě bylo úplně nové v tom, že jsem ho celé strávila ve škole. Zakusila jsem, jak by mohl téměř normální školní rok vypadat. Radost mi udělala větší motivovanost žáků se vzdělávat.

S návratem do škol jsme se zvládli vrátit do denní rutiny, která má zajisté své výhody. Naopak negativní je fakt, že chybí jistá kontinuita ve výuce, která je znemožněna častými absencemi žáků.

Alžběta Juříková

v Olomouci. Třída 3.A také v prvním pololetí absolvovala výuku plavání, o kterou byla ve druhé třídě z důvodu pandemie ochuzena.

Velice ráda vzpomínám na zavádění dílny psaní a celkový rozvoj pisatelství ve 3.A. Vidím na žácích, že je psaní baví a že mají radost, když mohou své texty vzájemně prezentovat. Mám pocit, že prezentování textů jim také zlepšilo dovednost naslouchat ostatním. Mnoho žáků má také velice pozitivní vztah k matematice. Jsem velice ráda za své kolegy, kteří mi dávají cenné rady a podporují mě na své cestě učitelství.

Květa Merunková

V uplynulém půlroce jsem byla velice vděčná za to, že žáci mohli chodit do školy. Žádná distanční výuka neproběhla a my jsme se tak nemuseli vidět přes obrazovky počítače; teda až na chvíli před Vánocemi, kterou třída strávila v karanténě.

Na začátku školního roku se nám konečně podařilo uspořádat akci s rodiči, na které jsme se mohli osobně vidět. S žáky jsme také měli možnost navštívit obecní úřad a knihovnu v Horce a Pevnost poznání

Stejně jako loni, i letos si s každým dalším dnem ve škole potvrzují, jak deptající je online výuka nejen pro žáky, ale i pro nás učitele. Jelikož učím teprve druhým rokem a značnou část té doby jsem prožil v online prostředí, dennodenně si ve škole uvědomuji, jak zábavná a naplňující práce to doopravdy je.

Čeněk Cvešper

Zážitků byla letos spousta, že už je nedokážu ani vyjmenovat. Ale ty nejlepší byly určitě výjezd, skvělé hodiny zeměpisu a všeobecně přestávky. Rád budu vzpomínat na všechny zážitky, co se tam staly, na dobré i na špatné.

Radost mám z vysvědčení a hlavně z češtiny, že se mi toto pololetí opravdu dařilo. Částečnou radost mám z mého vysvědčení, ale na druhou stranu to mohlo být lepší. Zatím se pro mě nic nemění a vše zůstává při starém.

A., 8. A

První půlrok jsem prožila asi jako ostatní – počáteční radost ze společného učení střídaly karantény učitelů i tříd. Navzdory opatřením se nám ale podařilo realizovat několik akcí, na které ráda vzpomínám.

První z nich byl rozhodně zahajovací výjezd se sedmáky. Tento společně strávený čas na začátku roku mi dává možnost poznat, jak se žáci přes prázdniny změnili, v příjemné atmosféře her a společných aktivit.

Druhým velkým zážitkem byl pro mě letos projektový den Volby. Zpočátku jsem byla trochu skeptická a měla jsem

obavy, jak žáci toto těžké téma přijmou, ale zhostili se ho nad očekávání. Bavilo mě procházet po koridoru kolem volebních plakátů a bavit se s žáky o tom, co by se dalo zlepšit.

Obrovskou radost mi (a viditelně i žákům) dělá nová knihovna v pavilonu B, která je volně přístupná pro každého, kdo k nám zabloudí ať už omylem, nebo cíleně se ztratit ve fantastickém světě knih. Nové (i již čtené) knihy získáváme zejména z darů rodičů, za což jim patří velké díky, a také z různých projektů, kterých se naši učitelé účastní.

Knihy si žáci půjčují podle své potřeby, stačí se jen zapsat do výpůjčního deníku. Od začátku žákům důvěřujeme v tom, že knihu po dočtení vrátí, aby mohla posloužit zase někomu jinému, a zatím to funguje. Knihy se točí, téměř každou přestávku u knihovny vidím nejen žáky, ale i paní asistentky a učitele, často si tu knihy někdo prohlíží, pročítá, žáci si je navzájem doporučují.

Vedle knihovny nově vzniklo i čtenářské okénko, kam dobrovolnice ze sedmého ročníku přidávají zajímavé informace ze světa knih a tipy na čtení.

Největší zásluhu na chodu knihovny a katalogizaci nových knih má ale paní asistentka Dosoudilová, která se o ni stará jako o vlastní.

Lenka Rýznarová

vytvořili přáníčka. Nyní se někteří z nich chystají na školní kolo soutěže.

Všichni žáci s nadějí vyhlížejí jaro, uvolnění restrikcí a výlet do Vídně. Uvidíme tedy, co další pololetí přinese.

Veronika Neubauerová

V prvním pololetí jsem zažila ve škole zábavu, seznámení s novými předměty, výjezd do Hrubé Vody, taneční soutěž a spoustu dalších věcí.

Ráda vzpomínám na výjezd, kde se pořádala naše menší taneční soutěž. Též ráda vzpomínám na prohlídku Legiovniku, kde jsem se dozvěděla hodně nových informací. Přijde mi to takové zvláštní, chodit zase celé pololetí do školy a nemít distanční výuku. Na druhou stranu je fajn, že se znovu vídám se spolužáky.

Anna, 7. B

„Dělá mi radost, že i žáci, kteří druhý cizí jazyk zrovna nemilují, dokázali vytvořit velmi povedená videa nebo leporela, do kterých kromě naučených slovíček a frází promítli i kus sebe.“

Zároveň sami poznali, že jeden námět mohou různí lidé zpracovat mnoha způsoby, a že když spojí síly s dalšími spolužáky, nejenže získají materiál do školy, ale i radu, jiný pohled na věc nebo novou dovednost.

Sedmáci, pro které je němčina novým předmětem, se beze strachu vrhli do prvních podzimních rán, aby „ulovili“ přírodniny na plakát a před Vánocemi si

Ze začátku bylo pro mě těžké testování, ale chápu, že je to potřeba. Teď už je to pro mě obvyklá pondělní záležitost.

Martin, 7. B

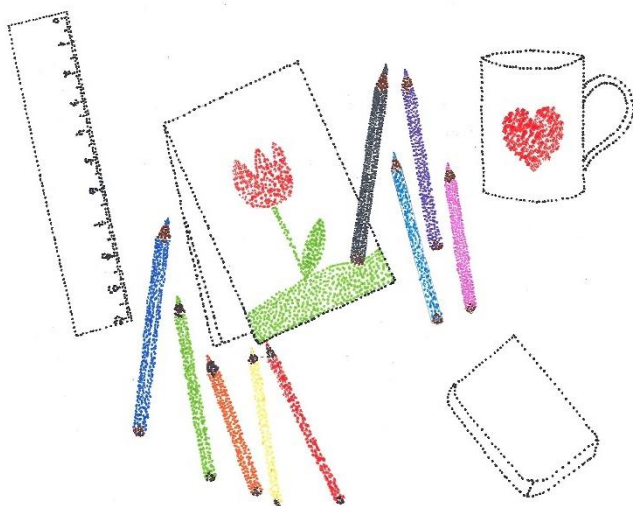
Do nového školního roku jsme s dětmi vlétli plný energie a nadšení z objevování nových věcí. V rozvrhu nám přibýly nové předměty, a to vlastivěda a přírodověda. Nebyla to pro děti žádná novinka. O rostlinách, zvířatech,

horninách a vesmíru se už učili v nižších ročnících a teď své znalosti rozšiřují, prohlubují, ale i získávají nové.

Na začátku školního roku jsme jeli na výjezd do Hrubé Vody. Téma výjezdu byla spolupráce. Na toto téma jsme plnili různé úkoly. První večer se pořádala soutěž v tanci Stardance. Každý se zapojil a všichni si to užili stejně jako zbytek výjezdu.

Minulý rok jsme ve třídě začali výzvou, která byla v tom, že jsme si mohli tipnout, kdy se přestanou nosit roušky. Bohužel to dopadlo tak, jak to dopadlo a nikdo nevyhrál.

V 1. pololetí mi chybělo hodně spolužáku, protože většinu času jsme byli ve 3/4 počtu. Částečně to bylo způsobeno karanténou. Je to takové poslední dobou neobvyklé, každé pololetí jsme do školy chodili asi měsíc.

S kolegyní Míšou Bartoňovou jsme se rozhodly, že budeme kreativní. A ani ne tak my jako spíš necháme kreativitu na dětech. V těchto hodinách jsme vyzkoušeli badatelské metody, založili jsme několik pokusů, vyráběli jsme plakáty, lapbooky... Vybíraly jsme takové aktivity, aby to děti bavilo, a přitom se i učily.

Do druhého pololetí budeme vstupovat se stejným nadšením a budeme hledat další zábavně-naučné aktivity. ■

Andrea Suková

Co se děje na prvním stupni

Začátek školního roku již tradičně bývá spojený s odpoledním posezením rodičů, dětí a pedagogů. V loňském roce se nám však toto setkání nepodařilo uskutečnit, proto jsme byli rádi, že se letos můžeme vidět. Pro setkání jsme zvolili prostředí lovecké chaty. Sluníčko svítlo a den byl jako vymalovaný. Po úvodním představení jsme se pustili do připravených her, které nám však

přerušila nečekaná dešťová přeháňka. Trocha deště však děti neodradila, ve svých hrách pokračovaly i za mírného mrholení. Rodiče se uchýlili pod ochranu pergoly a na rozdíl od dětí neběhali, ale v klidu a rozvážně povídali a řešili potřeby svých dětí. Celé odpoledne proběhlo v milé a přívětivé atmosféře.

Poděkování patří všem rodičům, kteří si udělali čas a setkání se zúčastnili.

Soňa Pavlíková

Třidu 1. A navštěvuje v letošním školním roce 25 dětí. I když jsou chlapani v oslabení a je jich jen 7, doplňují hezky přesilový dívčí kolektiv. Letošním zvířecím patronem, které nás provází školním rokem, je žabka.

Během prvního pololetí zvládly děti velký kus práce. Nejenom, že zvládnou přečíst a napsat většinu velkých tiskacích písmenek, ale čtou také ta malá a začínají psát do písanky. V matematice pracují žáci s krokovacím pásem, sčítají a odčítají do desíti, umí porovnávat čísla a staví krychlové stavby.

Začátkem měsíce října proběhla na školní zahradě společná akce pro rodiče s dětmi - Putování s žabkou. Na deseti

stanovištích plnily děti i jejich rodiče nejrůznější úkoly z oblasti hudební výchovy, tělocviku, přírodovědy, matematiky a dalších předmětů. Za každé splněné stanoviště pak získaly jedno razítko a po vyplnění celé hrací karty získaly poklad. I když nám počasí zcela nepřálo, akce se nám vydařila.

Během prvního pololetí jsme si vyzkoušeli také první online výuku, když jsme v listopadu zůstali doma v týdenní karanténě. I přesto, že se vše odehrálo nečekaně, prvňáčci zvládli online výuku na výbornou. K výuce se připojili úplně všichni, za což patří velký dík také rodičům. V neposlední radě bych ráda ocenila práci

párové učitelky Míši Bartoňové, která s dětmi pracovala od září v hodinách matematiky a psaní. Děti si ji i její pomocnici Matyldu velmi oblíbily a jen nerady se s ní koncem ledna loučily, když

odcházela na mateřskou dovolenou. Nyní se velmi těšíme na paní učitelku Lucku Pryclovou, která naše řady rozšíří v únoru.

Ladislava Šedová

Jedna z projektových střed 2.M byla zaměřena na pozorování a určování stop zvířat ve sněhu. Nejprve jsme se seznámili s pojmy spárkatá zvěř, paspárek, dráp a učili jsme se rozpoznávat stopy podle charakteristických znaků. Venku jsme potom hledali stopy zvěře ve sněhu, což se dětem moc líbilo. Ve výtvarné výchově jsme ztvárnili stopu technikou kresby uhlem a při

vycházce ke krmelci už jsme měli jasno, která zvířata si pochutnají na našich dobrotách. ■

Lea Höchsmannová

Adaptační výjezdy na druhém stupni

Výjezd, oblíbená součást zahájení školního roku (a moje taky). V Domašově to bylo super! Měli jsme fajn instruktory – Kubu a Ivku. Naše téma bylo Harry Potter. Setkali jsme se s Brumbálem a Mozkomorem. Rozdělení jsme byli ve dvou kolejších – Havraspáru a Mrzimoru. Dostali jsme i Ohnivý pohár (teď nám stojí ve třídě).

S holkama na pokoji byla sranda, hlavně bylo super vyprávění příběhů. Udělal mi radost i pejsek Annie, kterému jsme házeli míčky. Moc se chci do Domašova vrátit!

Lucie, 6. A

Bylo to téměř před západem slunce, kdy měla započít bitva. Museli jsme chránit vlajku vlastním tělem až do úplné porážky. Střely začaly létat vzduchem. Došly mi náboje a šlo do tuhého. Musel jsem se vyhýbat střelám, kterých bylo čím dál víc. Sbíral jsem náboje ze země a všiml jsem si, že jeden z našich spojenců vyběhl pro vlajku druhého týmu. S minimem nábojů jsem se mu snažil pomoci. A povedlo se. Doběhl jsem a vítězství bylo naše!

Simon, 6. A

S naší třídou jsme letos vyjeli do Radíkova. Spali jsme na chatě a bylo super, že jsme byli všichni na jednom patře, takže jsme se mohli navštěvovat. Hráli jsme různé hry, bylo to zaměřené na komunikaci, takže jsme si zkoušeli třeba předávat zprávy na poli přes zeď z lidí nebo vyjádřit něco pohybem, pak jsme přenášeli informace na velkou vzdálenost a měnili jsme při tom různé role, nebo jsme mluvili smyšleným jazykem čenglicky.

Jeden den jsme šli na celé odpoledne do zoo, kde jsme měli rozchod, ale stejně jsme se všichni potkali u koz. Nejvíc jsme se zasmáli, když jednomu spolužákovi koza ukousla pracovní list.

Dále vzpomínáme na noční stezku odvahy. Loni se nám to moc nepovedlo, protože nás kluci strašili a skoro nikdo nedošel na konec, tak jsme se letos báli, ale šli jsme všichni a tleskali jsme si navzájem, protože jsme to zvládli. Potom jsme se šli ještě projít, protože byla jasná noční obloha. Nejhezčí bylo, když jsme pak, až byla úplná tma, leželi na vyhřátém asfaltu asi patnáct minut v tichu a nikdo nepromluvil a jen jsme koukali na hvězdy. To je na naši třídu výkon.

Domů jsme odjížděli tak unavení, že někteří usnuli cestou v autobuse. Jídlo nám oproti ložsku celkem chutnalo.

*Majda,
7.A*

Na výjezd 7.B jsme jeli v roce 2021 do Hrubé Vody, kde jsme s ubytovali v hotelu blízko bobové dráhy. Jídlna byla hned pod hotelem, hotel, kde jsme se ubytovali, byl na větším kopečku, proto jsme šli po akci do kopce.

Byl to naučný výjezd o spolupráci a shodě. Měli jsme tam zaplacený program, ve kterém nás rozdělili na dvě skupiny a hráli jsme tam různé hry o spolupráci. Seznámili jsme se s instruktory a potom jsme hráli spoustu her. Všichni jsme se těšili na stardance, což byla

soutěž, kde jsme předváděli naše tance a triky. Soutěž stardance vyhráli dva kluci - Adam Galuška a Martin Šlezar. Moje nejoblíbenější hra byla velká Nerf bitva, která pro nás vyšla dobře. Taky jsme hráli super noční hru o výstupu na vysokou horu. Naučili jsme se lépe spolupracovat a podle nás to bylo parádní.

Tim a Jiří, 7. B

Na výjezdu jsme byli na Hrubé vodě. Na výjezdu jsme se připravovali na výstup na horu a učili jsme se spolupracovat v týmech. Všichni budeme vzpomínat na to, jak jsme večer tančili, jak jsme v noci sestupovali z hory a všichni se potom sešli u ohně, a na to, jak jsme se všichni připravovali na výstup. Bylo vtipné, když jsme se první den snažili udělat příšeru, která může mít na zemi určitý počet nohou, rukou a hlav. Uvědomili jsme si, jak je důležitá spolupráce v týmech a polední odpočinek s knihou a ranní rozcvička. Výjezd jsme si všichni užili a bylo to fajn.

Karolína, 7. B

Letošní zahajovací výjezd absolvovala třída VIII.A v horském prostředí u Čertových kamenů nedaleko České Vsi na Jesenicku. Hned po příjezdu na jesenické nádraží podstoupili žáci první zkoušku ve formě výšlapu k horské chatě, která nám byla na dalších pár dní útočištěm. Po ubytování jsme se pustili do naplánovaného programu, který byl však první den odlišný od ostatních výjezdů, které jsme se třídou absolvovali. Dění prvního dne bylo totiž zcela v režii žáků - hrály se míčové hry, pořádaly týmové soutěže a konala se lekce plížení lesem. Nemohla

chybět tradiční večerní venkovní aktivita, kterou tentokrát připravoval tým žáků pro své spolužáky i vyučující. Zatímco byl program připravován, zbytek třídy podnikl výlet na nedalekou rozhlednu Zlatý Chlum. Po absolvování večerní stezky odvahy následovalo posezení u ohně s možností opékání.

Druhý den třída podnikla celodenní výlet do Jeseníku. Navštívili jsme místní Vlastivědné muzeum, kde jsme si prošli jedinečnou interaktivní expozici věnovanou čarodějnickým procesům, načež jsme se vypravili do areálu jesenických lázní. Největší úspěch u žáků sklidily Priessnitzovy lavičky, k jejichž vyzkoušení nakonec našla odvalu většina žáků.

Přestože tento výjezd, předposlední na základní škole, kladl jisté nároky na fyzickou kondici žáků, nakonec se mu dostalo kladného hodnocení. K tomu dozajista přispěla

skutečnost, že žákům již chyběl kontakt se spolužáky a kamarády, o který byli zejména v minulém školním roce do velké míry ochuzeni.

Jakub Naubauer

V tomto školním roce jsme s 8.B využili nabídku agentury Newmanschool a strávili jsme tři krásné dny v Hrubé vodě s programem plným týmových her a aktivit, které žáci velmi oceňovali. Byla to i pro mě velmi příjemná změna: možnost soustředit se na pozorování žáků při aktivitách a nebyť zahlcena organizací celého programu.

Nemyslím si, že je to cesta pro každý školní rok, ale alespoň jednou za druhý stupeň bychom to všichni mohli zažít.

Milena Zapletalová

„Potěšilo mě, že si většina týmu zvolila mě jako nejužitečnějšího člena, protože jsem si nemyslela, že si všimnou, zmíní a ocení ty malé věci, kterými jsem týmu pomohla a přispěla.“

Myslím si, že můj tým, jsme nebyli nijak extra dobří – většinou jsme byli poslední – ale na rozdíl od ostatních jsme se našim chybám a neúspěchům smáli a říkali si, že je to jen hra a jde o to si to užít. Takže pokud se nám něco nepovedlo, tak jsme po sobě nekřičeli, ale smáli se nad tím.

Za mě byl tento výjezd dobrý, asi nejlepší výjezd na začátku roku, který jsme měli, a přesto, že jsem se tam původně netěšila, jsem si ho užila. A taky, když jsem poprvé viděla svůj tým, tak jsem si myslela, jak hrozný to bude, ale ve finále, to bylo super a byla jsem spokojená!"

Jana, 9. A

V září jsme jeli do Bozěnova. Někteří tam byli už podruhé. Velice jsem si výjezd užil. Já, Patrik a Radek jsme hráli ping pong, velmi nás to bavilo. Učitelé měli velmi dobře promyšlené aktivity. Nejlepší byla asi noční hra, při které jsme museli ostatním týmům krást svíčky z vyhrazeného kruhu. Nejvíce mě pobavil Patrik, který si stěžoval na Paťu, že se kvůli němu nachladil. Asi mi bude chybět večerní povídání na chatce – byla to velká zábava. Tam a zpátky jsme ušli 12 km. Je škoda, že už naše třída neprožije další adapták příští rok. ■

Jan, 9.A

OMNESLA JSEM SI, ŽE DUVĚRA V
OSTATNÍ SE VYPLÁČÍ A PODPORA V
TÝMU JE TAKY DŮLEŽITÁ, KDYŽ SE
OSTATNÍM NEDAŘILO, TAK SE VYLÍPI CO
VŽDYCKY PODPOŘILI NEBO ŘEKLI, ŽE
JE TO V POHODĚ.

- školní družina -

Půlrok za námi a dokonce jsme ve škole!

Ve školní družině bylo nutné nastavit přísnější pravidla pro celý provoz a organizaci 174 žáků rozdělených do 7 oddělení. Stanovit harmonogram na pobyt v jídelně i venku. Každý den odcházejí dvě oddělení mimo areál školy, ostatní se prostřídáme na školních hřištích.

Dříve nastavený systém zájmových kroužků není možno realizovat, přesto hrajeme stolní a společenské hry, stavíme, čteme, vyrábíme, kreslíme, sportujeme, a hlavně jsme venku!

Připravili jsme vánoční týden, který vyvrcholil nadílkou a venkovním punčováním. Opět přesný harmonogram nezklamal - akce měla spád, řád a atmosféru:).

Na 5. ledna nám všem Kamča Z. domluvila prohlídku betlému v Horeckém kostele. Na každé oddělení jsme stanovili čas. Pozorně a klidně si všichni prohlédli betlém i interiér kostela, což byla pěkná tečka za svátečními dny.

Prostě máme bezva partu vychovatelek:)

Miluše Žitníková

Přiznám se, že původně jsem chtěla psát o tom, co jsme všechno v družině s dětmi za uplynulý půlrok zažili, ale když jsem si v hlavě promítla, co se za ten čas událo, uvědomila jsem si, že bych chtěla napsat o něčem silnějším, o něčem, co je pro mě v mé práci důležité a čeho si nesmírně vážím.

Ptáte se, o čem mluvíme? Je to ten každodenní pocit, kdy se do práce těším (dobře, tak úplně každý den možná ne), je to ten pocit, že vím, že když se něco nepodaří, najde se vždy pomocná ruka. Je to ten skvělý pocit být součástí bezvadného kolektivu, který my tady ve školní družině máme!

Uplynulý půlrok to možná ukázal víc než čas předešlý, protože byl náš tým průběžně oslabován všude přítomným virem, my jsme se však ničeho nezalekly a vždy se našlo řešení,

jak z dané situace vybruslit. Tímto bych moc poděkovala i asistentkám, které nám v případě nemoci pomáhají (díky Soni, díky Radi)! Jak se ale říká, ryba smrdí vždy od hlavy a já vím, že to, že jsme takový snový tým, je práce i naší milé paní vedoucí – Milušky. Myslím, že není náhoda, že i když se tým postupně mění (někdy třeba jen na určitý čas), přijde mezi nás zase někdo, kdo zapadne, jako by tu byl odjakživa. Budu doufat, že nám to takto bude klapat i nadále. Takže díky holky, je mi tu s vámi fajn! ■

Kamila Zifčáková

Jak se daří novým učitelům v naší škole?

Nástup do mé první práce na učitelské pozici vnímám velmi pozitivně. Vzhledem k tomu, že jsem párový učitel, práci, přípravu, hodnocení a další povinnosti si dělíme ve dvou. Myslím si, že to nejen velmi dobře umožňuje budovat kolegiální vztah, ale dává mi to prostor zejména pro osobní a profesní rozvoj. Poznávám mnohem volnějším způsobem nové prostředí, žáky, kolegy a ostatní zaměstnance školy. Poznávám také lépe sám sebe a výsledek mého působení.

Zejména vyzdvihuji okamžitou zpětnou vazbu od zkušenějšího a moudřejšího, cenné rady a celkový úvod do toho, co vlastně povolání učitele obnáší. Chci také zmínit pro mě zajímavou dynamiku, kterou párová výuka přináší. Učit mě velmi baví a do hodin chodím rád jak sám, tak v tandemu. V tandemu přejímám cenné zkušenosti a rady, baví mě s „parťákem“ komunikovat, připravovat hodiny a poznávat jeho rutinu a učební postupy. Za toto jsem nesmírně vděčný, nedovedu si ani představit, jak chaotický a stresující by můj start byl, pokud bych začínal bez něj.

Ve škole panuje velmi příjemná atmosféra, jak ze stran zaměstnanců, tak ze strany žáků, a to mě naplňuje. Úsměv je na každém rohu a mám dojem, že jsem součástí skvělé komunity, která má kamarádského ducha. Mám radost zejména z toho, že jsem si před nástupem nebyl zcela jistý, zdali mě bude učení bavit, jestli jsem udělal dobré rozhodnutí. Tento

strach opadl v prvních dnech, kdy jsem si uvědomil, že povolání učitele byla správná volba. Věřím, že tyto dojmy si postupem času budu v sobě utvrzovat, protože vím, že každým dnem se dále rozvíjím, jsem na správné cestě a jsem přesvědčen o tom, že má činnost je prospěšná.

Lubomír Dvořák

Během prvního pololetí jsem mimo školní družinu začala učit některé hodiny tělesné výchovy na druhém stupni. Od konce října přibližně do Vánoc jsem zastupovala paní učitelku v 2.M. Vnímám to jako velkou zkušenost. Bylo to sice organizačně náročné, ale myslím si, že si to děti užily a moc nás to bavilo.

Často vzpomínám na krásný společný předvánoční čas jak s dětmi z 2.M, tak s dětmi ze školní družiny. Zpívali jsme vánoční písničky, připomněli si vánoční zvyky a tradice u nás, ale také ve světě, konkrétně v Dánsku, Finsku, Velké Británii a USA. Pekli jsme perníčky, vyráběli dárečky, vánoční ozdoby, a dokonce i navštívili kostel sv. Mikuláše v Horce nad Moravou, který se pyšnil krásným betlémem.

V dalším pololetí přecházím ze školní družiny na první stupeň do 1.A a 4.A. Velmi si vážím této nabídky a důvěry, musím také vyzdvihnout a poděkovat mým kolegyním ve školní družině za pozitivní přístup k této situaci. Moc děkuji všem za podporu a příležitost.

Lucie Pryclová

Toto pololetí je moje učitelská premiéra. Práci ve škole se snažím dělat co nejlépe a doufám, že se mi to daří. První pololetí bylo rozmanité. Začátek byl ve znamení nových věcí. Příjemné bylo přijít do vybavené hudebny, to je sen každého hudebníka. Ve škole už jsem zažil, asi jako každý, lepší i horší dny. Ale lepší dny drtivě převažují. Potkal jsem mnoho úžasných kolegů, kteří mi na začátku školního roku velmi pomohli skrze vlídné přijetí a cenné a přátelské rady. Učím 12 tříd. To je spousta žáků, mnoho nových tváří a musím si přiznat, že mám stále problém zapamatovat si všechna jména. Rád vzpomínám na momenty v hodinách, které se podařily. Často jsou mi sami žáci inspirací. Vzpomínám na jejich perfektní výstupy, prezentace, rozhovory, dotazy, připomínky. Z těchto zdařilých

a naplňujících hodin mám opravdovou radost. Uvědomuji si sílu interakce učitel – žák, žák – učitel. Skvělé jsou také momenty, kdy žáci tvoří. Jsem rád za každou tvůrčí a kreativní aktivitu. Někdy mi chybí větší ohleduplnost a respekt od žáků k vlastním spolužákům, kteří jsou hudebně talentovaní a hudebka je baví, ale nejsem idealista a vím, že ne každý má rád hudbu, zpěv a s tím související aktivity. Ve škole se stále něco mění. Každý den je jiný. Po každém dni jsem o něco zkušenější a stále se učím. Takové bylo první pololetí. Nám všem bych přál, aby se konečně uklidnila covidová doba, ať můžeme konečně sundat respirátory a přestat chodit do karantén. Těším se na další dny ve školství a na nové zážitky. ■

Jiří Libra

LETNÍ ŠKOLA

Na letní škole jsem si připomněl a vlastně sám vyzkoušel, jak důležitá je svoboda a volba při učení a že je potřeba ji zprostředkovat i pro děti. Zatím se to učím a zvykám si na to, protože sám jsem se s tím za svého studia nesetkal, ale doufám, že to děti nějak podvědomě vnímají a přijdou jim hodiny uvolněnější a svobodnější.

Čeněk Cvešper

Letní škola pro mě byla letos druhá a byla jsem proto lépe připravena - jak fyzicky, tak psychicky. Vzala jsem si s sebou více vrstev oblečení a vyzbrojila se pořádným hrnkem kávy. Na letní škole mě velmi bavilo střelení z praku, ze zbraně, a taky flusání z flusačky, skvělý byl i večerní kvíz. Znělky pořadů jsou evidentně moje parketa.

Ráda vzpomínám na průtrž deště, ve které hráli kolegové fotbal, a na výbornou kuchyni. Zajisté je letní škola skvělou příležitostí ke sblížení s kolegy a utužení kolektivu. Tvoří základní kámen pro jakékoliv další interakce s kolegy.

Alžběta Juříková

Na letní škole mě vždycky baví Jirkovy teambuildingové aktivity. Ještě se nestalo, že by se některá z nich opakovala, jsou vždy pestré a každý z nás si v nich může najít 'to své' a zároveň i třeba překonat nebo vyzkoušet něco neznámého. Z té loňské se mi na první dobrou vybavuje týmové malování obrazu, to zapojilo jak hlavu, tak nohy, ale i ruce a pusy :)

Ludvík Kalibán

Na letní škole jsme absolvovali teambuilding, který byl od těch minulých trochu odlišný. Ve skupinách jsme měli splnit co nejvíce úkolů z nabídky. Stanoviště jsme ale neobcházeli všichni společně, jak jsme zvyklí, ale snažili jsme se rozdělit si je tak, aby se každý věnoval tomu, co je mu blízké. Díky tomu družstvo mohlo plnit hned několik úkolů zároveň a opadal stres z disciplín, ve kterých si nevěříme.

Ti, komu nevyhovují výšky, šli střílet, jiní se brodili trávou a další skládali krychle z hadů. Mohli jsme si tak vyzkoušet na vlastní kůži sebeřízení, což je něco, co bychom rádi naučili i žáky.

Při večerní zábavě jsme se kochali zvuky různých druhů pil a oprašovali znalosti z vlastivědy a dějepisu, což je vždy k užitku. Jako obvykle nás třídní akce nastartovala pro nový školní rok. ■

Veronika Naubauerová

Pomáháme školám k úspěchu

První dvoudenní setkání připojených škol v projektu PŠÚ proběhlo 24. - 25. září v hotelu Komfort v Olomouci. Všichni jsme měli velkou radost, že se 32 učitelů

a 5 lektorů mohlo potkat naživo.

Navázali jsme na nelehký (covidový) první rok projektu. Po celou dobu setkání jsme pracovali jak ve školních týmech, tak v různě velkých skupinách napříč školami. Cílem bylo ohlédnout se a reflektovat práci svého týmu, co se ve školách dařilo a naopak. Zjistit, jaká je aktuální situace, a vytvořit plán na nový školní rok.

Zabývali jsme se také principy RWCT, konstruktivistickým modelem výuky, použili jsme metody Podvojný deník a Plánování pozpátku. Pro práci si účastníci mohli vybrat jednu ze tří lekcí: oborovou dílnu Represálie v Sovětském svazu, pro 9.ročník, kterou vedl Jakub Neubauer, čtenářskou lekci Brouci, pro 4. - 7.ročník, vedla Lenka Rýznarová, nebo lekci čtení Netopýr, pro 1.ročník, tu vedla Danka Hrnková.

Ve zpětných vazbách učitelé často oceňují, když si ze setkání odvázejí materiály, metody, aktivity, které hned mohou použít ve výuce. Proto jsme je požádali, aby si tentokrát přivezli materiály k lekci, kterou chtějí v nejbližší době ve své třídě odučit. Nejdříve si ji sami připravili, potom v oborově podobných skupinách hodinu sestavili a upravili, hodně se přitom zaměřovali na evokaci, a nakonec zkoumali, zda všechna zadání míří k cíli. Při práci vycházeli z rozborů předchozích lekcí. Na závěr si své lekce vzájemně představili.

Večer a ráno jsme se ladili chvilkou s knihami. Bylo z čeho vybírat a inspirovat se, co do školních knihoven pořídit, co dětem doporučit. Zkoumali jsme v knihách také jejich výtvarnou a grafickou úroveň.

V sobotu jsme se zabývali sebeřízením dětí ve škole. Hledali jsme odpovědi na otázky: Kdy naši žáci zažívají ve výuce situace, ve kterých je neřídíme (my učitelé)? Jak cíle hodiny podporují řízení vlastního učení? Co dělá žák a co učitel, když si žák své učení řídí?

Učitelé si mohli vybrat jednu ze dvou dílen, matematiku Hejného, kterou vedla Míla Zapletalová, nebo dílnu psaní, kterou vedly Danka Hrnková a Lenka Rýznarová.

Ožehavé otázky, které učitele napadaly, jsme zapsali na parkoviště otázek a budeme se jimi společně zabývat v dalších setkáních. Jsme za jejich podněty

moc rádi, protože nám dávají směr, kudy dál, jaké jsou potřeby našich účastníků, co máme na dalších setkáních řešit.

V odpolední části našeho setkání učitelé na základě rekapitulace prvního roku projektu zkusili vytvořit plán druhého roku projektu. Ve dvojici s jinou školou pak sdíleli, co plánují, jaké první kroky provedou v jednotlivých oblastech (kolegiálním učení, čtenářství, pisatelství, sebeřízení, bezpečném

prostředí...). Své plány školní týmy nahrají na společný Padlet. Budeme s nimi dál pracovat.

Atmosféra celého setkání byla velmi vstřícná. Většina účastníků diskutovala do hloubky, byli vnitřně angažovaní. Vnímali, že aktivity je posouvají v přemýšlení o učení jejich žáků.

Kateřina Glosová

Na přelomu září a října jsem absolvovala sdílení PŠÚ k pisatelství v Průhonicích. Znovu mě to motivovalo a dodalo chuť věnovat se i nadále dílně psaní se svou třídou. V červnu jsem si trochu nevěděla rady, přišlo mi, že jsme s psáním příběhů ve slepé uličce. Moje pochyby mi na sdílení potvrdil Miloš Šlapal, jeho názor na psaní příběhů byl podobný. Ale jak zastavit nadšené žáky, kteří se vrhli právě do příběhů s velkou chutí? Je cenné, když někdo píše vyprávění na motivy přečtených fantasy knih, použije prostředí, postavy, bytosti a jen vymyslí jednu postavu novou?

Určité východisko jsem našla v tom, že jsme zkusili napsat naučný porovnávací text o asistenčních zvířatech z publikace Čteme a píšeme naučné texty. To bylo vítané osvěžení a mnozí úkol zvládli skvěle. Přečetla jsem také žákům svůj článek o tom, jak jsme ve škole probjovali dva chody v jídelně alespoň 1x za 14 dní (vytvořený na sdílení v Průhonicích.) Šlo mi o to, aby pochopili, že můžou psát i o tom,

co je trápí. Spolu jsme přemýšleli o dalších možnostech a tématech. Zatím stále všichni pokračují ve svých příbězích.

Za jedno jsem ale formátu dílny psaní vděčná nejvíc. Mám čas na důkladnou zpětnou vazbu žákům po dokončení textu. Ostatní pracují, pomáhají si navzájem a já mohu věnovat jednotlivci klidně i čtvrt hodiny na rozhovor o tom, co napsal, a důkladné zhodnocení kritérií. Troufám si říct, že mi to jde čím dál lépe.

Dalším impulsem pro mě bylo, když jsem slíbila, že se může naše hodina psaní natočit. To jsem se vzepnula k dotažení dalších drobností. 😊 Také děkuji Dance za metodickou podporu a doladění hodiny.

Takže jak dál? Nechám je psát, co je baví. A občas vložím něco jiného, např. se chystám, že zkusíme argumentační text. S postupem jsem se seznámila na letní škole pisatelství před pár lety. ■

Jana Hrušková

ZPRÁVA O ČINNOSTI ŠKOLY

ZÁŘÍ 2021 – LEDEN 2022

ZŠ a MŠ Horka nad Moravou

Lidická 9

783 35 Horka nad Moravou

www.zshorka.cz

Ředitelka školy:

Mgr. Sylva Stavarčíková

stavarcikova@zshorka.cz

Redaktorka zprávy:

Mgr. Lenka Rýznarová

